

Când auzi șlagăre nemuritoare precum "Oameni, Oameni", "Copacul", "Tu ești primăvara mea", "Un fluture și-o pasăre", "Merit eu", rostești automat numele lui Aurelian Andreescu, interpretul cu voce de aur, care a încântat generații întregi și care a plecat la cer, la numai 44 de ani. Aurelian Andreescu s-a născut într-o primăvară, la 12 mai 1942 în București. Debutul muzical avea să se producă în vara anului 1963 la prima ediție a Festivalului Național de Muzică Ușoară de la Mamaia, cu șlagărul "În tot ce e frumos pe lume" de Elly Roman, iar în 1965 a fost angajat la Teatrul "Constantin Tănase" pe care nu l-a mai părăsit până la sfârșitul vieții. Prin vocea sa caldă, pătrunzătoare, inconfundabilă, prin harul său interpretativ, prin sensibilitatea sa aparte, precum și prin caracterul său de om prietenos, vesel, optimist, Aurelian Andreescu a fost mereu o prezență agreabilă, tonică, oriunde cânta, ridicând publicul în picioare, îndrăgit fiind de către toate generațiile. De precizat că el cânta cu mare lejeritate și forță de atracție și convingere nu doar muzica ușoară a momentului ci și muzică de film (Cântecul Licuriciului din filmul Viorica), melodii de neuitat din creația interbelică, șlagăre celebre din repertoriul internațional (Beatles, Bee Gees, Kenny Rogers etc.) ba chiar și muzică rock (prietenul său Nancy Brandes dorind la un moment dat să-l coopteze ca solist vocal al trupei sale "Roșu și Negru").

Dintre cele peste 200 de melodii de mare succes lansate sau interpretate de-a lungul anilor de Aurelian Andreescu enumerăm: "Ana", "Astăzi e ziua ta", "Cântă-mi să uit dragostea", "Copacul", "Cu cine semeni dumneata", "Din focul primului sărut", "Dorul", "Fetițele din București", "Fluierând pe stradă", "În tot ce e frumos pe lume", "Merit eu", "Oameni", "Panseluțe, albăstrele", "Serenada Twist", "Și plouă", "Ștregărița", "Te-ai schimbat", "Un fluture și-o pasăre", etc. (din repertoriul autohton) și "Pentru Maria", "Poveste de dragoste", "Valuri albe", "Pașii mei", "Vei veni", "N-am replică în glas", "O chema Ninette", și altele (șlagăre internaționale). Mare parte din melodiile sale de succes se regăsesc pe albume înregistrate la Electrecord și în arhivele Radio-Televiziunii Române, unde a fost prezent în numeroase emisiuni de divertisment.

Paralel cu activitatea artistică de la Teatrul de Revistă "Constantin Tănase", Aurelian Andreescu era solicitat să cânte în marile localuri din București și de pe litoral. Aurelian Andreescu, era un domn prezentabil, mereu elegant, discret, retras chiar, neimplicat în scandaluri mondene și "can-canuri". A fost căsătorit prima dată în 1968, cu Ana (căreia i-a dedicat un cântec) iar după despărțire, la un an (în 1976), s-a recăsătorit cu Mariella - balerină la Teatrul Tănase (care în 1992 a emigrat în

Canada unde a și murit cu câțiva ani în urmă, nu înainte de a dona Televiziunii române unele înregistrări inedite ale regretatului ei soț dispărut mult prea repede dintre noi). Aurelian Andreescu suferea de o boală necruțătoare - ciroză hepatică, agravată în ultimii ani de viață, pentru care medicii îi interzisera categoric eforturile prelungite și mai ales Litoralul și consumul de băuturi alcoolice. De altfel într-un interviu acordat cu aproximativ o lună înainte de trecerea sa în neființă se plângea că "Localurile astea afurisite m-au terminat. Nimeni nu mă întreba ce mănânc. Toți mă întrebau ce beau". În seara de 22 iulie 1986 a fost solicitat să cânte câteva melodii alături de Petre Geambașu la un restaurant din Eforie Nord, ocazie cu care i s-a făcut rău pe scenă, fiind transportat de urgență la Spitalul Județean Constanța, unde la scurt timp a decedat. Așa a luat sfârșit la numai 44 de ani cariera strălucită a inegalabilului Aurelian Andreescu, care a lăsat în urmă nu numai imense regrete dar și o bogată discografie conținând șlagăre de neuitat, ascultate și astăzi cu deosebită plăcere de iubitori ai muzicii ușoare românești din toate generațiile.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*